

Στην αντίπερα όχθη του Ατλαντικού, κάποιος κριτικός σημείωσε πως: *“αυτή η ταινία θα είχε νόημα αν γυριζόταν το '70”*.

Χωρίς να υπάρχει η επιθυμία κριτικής των απόψεων του κριτικού, ας σημειωθεί ότι μάλλον βρίσκονται εκτός κλίματος. Εκτός κινηματογραφικού κλίματος και Ευρωπαϊκής κουλτούρας.

«Ο Αμερικανός» παρά το γεγονός ότι είναι μια Αμερικανική ταινία με έναν αμερικάνο πρωταγωνιστή σαφώς διακρίνεται από μια Ευρωπαϊκή κατεύθυνση. Δεν είναι μόνο το γεγονός ότι γυρίστηκε αποκλειστικά στο έδαφος της γηραιάς Ηπείρου, είναι και ο ρυθμός της

Στην παραγωγή συναντώνται μερικές συνιστώσες που της δίνουν εξαιρετικά εύσημα.

Στην κορφή ασφαλώς ο τόπος. Castel del Monde, L' Aquila, Abruzzo, Sulmona, στην κεντρική και νότια Ιταλία, προσφέρουν τα αρμονικά τοπία για να κυλήσει το σενάριο. Τα πρώτα πλάνα, τα Σουηδικά, καλυμμένα από την ησυχία του χιονιού και την ερημιά αποτελούν επίσης μια ιδιαίτερη εισαγωγή.

Ο πρωταγωνιστής είναι η επόμενη συνιστώσα. Επιφυλακτικός, απομονωμένος, (*«...και πάνω απ' όλη την λα μην κάνεις φιλίες. Κάποτε το ήξερες αυτό!»*)

ήταν η παρατήρηση του εργοδότη του), ανέκφραστος, αγέλαστος, σε μια κατάσταση μόνιμης ανησυχίας διαβιεί υπό συνεχή απειλή

·
Συνομιλεί
ελάχιστα
, επικοινωνεί
ακόμα λιγότερο
και βλέπει
το αύριο ακόμα πιο απειλητικό.

Τελευταία συνιστώσα ο ρυθμός. Καμία σχέση με την ασθμαίνουσα χολυγουντιανή συνταγή. Είναι μια αργή, στα όρια της αδράνειας, σιγανή πλοκή όπου έρχεται το τοπίο να γεμίσει το ρυθμό που λείπει ή καλύτερα να απομακρύνει τον θεατή από την πάντα υποβόσκουσα ένταση.

Ο πρωταγωνιστής, είναι ένας ιδιοφυής μηχανουργός αλλά και ένας αποφασισμένος εκτελεστής . Βρίσκεται σε μια κρίσιμη καμπή. Καθώς νοιώθει ότι ολοένα σφίγγει ο κύκλος γύρω του , επιχειρεί την ηρωική έξοδο. Εννοείται ότι στην πλοκή εμφανίζονται διστακτικά οι γυναικείες φιγούρες, με αδιευκρίνιστους ρόλους , κατ' αρχάς , ρόλους , καθώς προχωρά η υπόθεση γίνεται σαφές το πόσο καταλυτικά θα επηρεάσουν την υπόθεση.

Με πρωτότυπο τίτλο «The American», σκηνοθέτη τον Άντον Κόρμπιν και πρωταγωνιστές του Τζορτζ Κλούνεϊ, Θέκλα Ρόιτεν, Βιολάντε Πλάσιντο, αυτή η διάρκειας 105 λεπτών παραγωγή

·
θα είναι έκπληξη αν δεν κερδίσει την προσοχή αλλά και την εκτίμηση του εκπαιδευμένου θεατή.

